

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi K. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. akt III AUa (...) po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 grudnia 2020 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 2 listopada 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła sporządzona osobiście skarga K. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarżący zażądał w niej: stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...) o sygn. akt III AUa (...); zobowiązania Sądu Apelacyjnego w (...) do przyspieszenia postępowania w niniejszej sprawie; przyznania od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego sumy pieniężnej zgodnie z art. 12 ust. 4 ustawy oraz zwolnienia skarżącego z opłaty stałej od skargi.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że w dniu 12 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w G., XII Wydział Gospodarczy ds. Upadłościowych i Naprawczych ogłosił jego upadłość, jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. W dniu 31 marca 2018 r. skarżący przeszedł na emeryturę i od

września 2018 r. ZUS, na wniosek syndyka, potrąca mu z należnej emerytury 25% świadczenia. W ocenie skarżącego wskazane potrącenia są bezprawne, co spowodowało, że w dniu 15 listopada 2018 r. złożył on skargę na działania ZUS-u do Sądu Okręgowego O/Z w R., żądając ich zaprzestania oraz zwrotu zabranej kwoty. Wyrokiem z dnia 2 października 2019 r. sąd oddalił skargę od którego skarżący złożył apelację. Z informacji Sądu Okręgowego w G. wynika, że apelacja została przekazana do Sądu Apelacyjnego w (...)w dniu 18 listopada 2019 r., natomiast od tego czasu zdaniem skarżącego nie podjęto w tej sprawie żadnych działań, chociaż minął prawie rok, a całe postępowanie trwa już prawie dwa lata. Na skutek powstałej zdaniem skarżącego przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym ZUS cały czas dokonuje potrąceń z jego emerytury, przez co ma problemy finansowe i zdrowotne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r., o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: u.s.przewl.) została wprowadzona w celu konieczności zapewnienia przestrzegania prawa każdego obywatela do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, które zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu (art. 1 ust. 1 u.s.przewl.). Realizacją tego celu jest przysługujące obywatelowi prawo do wniesienia skargi o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 u.s.przewl. w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Odesłanie takie oznacza, że Sąd Najwyższy w niniejszym postępowaniu stosuje przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania

cywilnego (t.j. Dz.U. 2020, poz. 1575 z późn. zm., dalej: k.p.c.), Natomiast w związku z art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ten znajduje zastosowanie również w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli do jej rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (uchwała Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005, nr 5, poz. 71). Z treści skargi nie wynikało, aby skarżący należał do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 2 k.p.c.).

Skarga wniesiona do Sądu Najwyższego wbrew art. 87¹ § 1 k.p.c. podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.przewl. Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.